

ייחודה של ארץ ישראל

The Uniqueness of Eretz Yisrael

דברים פרק ח

(ז) גי יקוּק אֱלֹהֵיךָ מִבִּיאַךְ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ גַּחְלִי מִיָּמַי עֵינֶיךָ וְתִהְיֶינָה יָצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָרִים:

(ח) אֶרֶץ חֹטֵה וְשֹׁעֵרָה וְגִפְנִים וְתַאֲנֶה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וְדָבָשׁ:

(ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ תֹאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תִחַסֵּר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִינֶיהָ בְּרָזֶל וּמִהַרְרֵיהָ תִחַצַּב נְחֹשֶׁת:

(י) וְאִכְלַתְּ וְשִׂבַּעְתָּ וּבִרְכַתְּ אֶת־יְקוּק אֱלֹהֵיךָ עַל־הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ:

דברים פרק יא

(ח) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחַזְקוּ וּבִאתֶם וְיִרְשַׁתֶּם אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

(ט) וּלְמַעַן תִּאָּרִיכוּ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקוּק לְאַבְתֵּיכֶם לֵתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

(י) כִּי הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כָאֶרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יִצְאֶתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלֶךָ כַּגֵּן הַיָּרְק:

(יא) וְהָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הַרִים וּבִקְעוֹת לְמַטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּה־מִּיָּם:

(יב) אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְקוּק אֱלֹהֵיךָ דִּרַשׁ אֶתֶּה תִּמְיֵד עֵינֶיךָ יְקוּק אֱלֹהֵיךָ בְּהַ מְרַשִּׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה:

בראשית פרק יג

(ה) וְגַם־לְלוֹט הֵהָלַךְ אֶת־אַבְרָם הַיָּה צֹאן־וּבָקָר וְאֵהֱלִים:

(ו) וְלֹא־נָשָׂא אֲתֶם הָאֶרֶץ לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו:

(ז) וַיְהִי־רִיב בֵּין רַעֲיֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רַעֲיֵי מִקְנֵה־לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי אֲזַ יֵשֵׁב בְּאֶרֶץ:

(ח) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אַל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רַעֲיֵי וּבֵין רַעֲיֵי כִי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ:

(ט) הֲלֹא כָל־הָאֶרֶץ לְפָנֶיךָ הִפְרָד נָא מֵעַלִי אִם־הַשָּׂמָאל וְאִם־הַיְמִין וְאִשְׁמְאִילָהּ:

(י) וַיִּשְׂא־לוֹט אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־כָּל־כַּפְּר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָהּ לִפְנֵי שַׁחַת יְקוּק אֶת־סֹדֶם וְאֶת־עַמְלֹרָה כַּגֵּן־יְקוּק כָאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶכָה צָעַר:

(יא) וַיִּבְחַר־לוֹ לוֹט אֶת כָּל־כַּפְּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו:

(יב) אַבְרָם יָשֵׁב בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן וְלוֹט יָשֵׁב בְּעַרִי הַכַּפָּר וַיֵּאֱהֵל עַד־סֹדֶם:

(יג) וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחַטָּאִים לִיקוּק מְאֹד:

בראשית פרק יט

(א) וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֵמָה בְּעָרֵב וְלוֹט יָשֵׁב בְּשַׁעַר־סְדֵם וַיֵּרְאוּ לוֹט וַיִּקְרְאוּ לְקָרְאֵתָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אִפְּיָם אֶרְצָה:

(ב) וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא־אֲדֹנָי סוּרוּ נָא אֶל־בַּיִת עִבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְּרוּחֹב גְּלִיָּן:

(ג) וַיִּפְצַר־בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וּמִצּוֹת אָפֶה וַיֹּאכְלוּ:

רש"י בראשית פרשת וירא פרק יט

ומצות אפה - פסח היה:

בראשית פרק מה

(ט) מִהָרֹ וְעָלוּ אֶל־אֲבִי וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֱלֹהִים לְאָדֹן לְכָל־מִצְרַיִם רַדָּה אֵלַי אֶל־תַּעֲמֹד:

(י) וַיִּשְׁבַּת בְּאֶרֶץ־גֹּשֶׁן וְהָיִתָּה קְרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבְנֵי בְנֵיךָ וְצִאֲנֶךָ וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ:

(יא) וְכָל־כְּלִי אֲתֶךָ שֵׁם כִּי־עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רָעַב פְּנֵי־תֵרֶשׁ אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ:

(יב) וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוֹת וְעֵינַי אֲחִי בְּנֵי־מִן כִּי־פִי הִמְדַּבֵּר אֵלֵיכֶם:

(יג) וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרָיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמִהֲרַתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הִנֵּה:

(יד) וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו בְּנֵי־מִן־אָחִיו וַיִּבְךְּ וּבְנֵי־מִן בָּכָה עַל־צוּאָרָיו:

(טו) וַיִּנְשָׁק לְכָל־אָחִיו וַיִּבְךְּ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אָחִיו אִתּוֹ:

(טז) וְהִקְל נִשְׁמַע בַּיִת פְּרַעֲהָ לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטֵב בְּעֵינָי פְּרַעֲהָ וּבְעֵינָי עִבְדָּיו:

(יז) וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהָ אֶל־יוֹסֵף אָמַר אֶל־אָחִיךָ זֹאת עָשׂוּ טַעֲמוּ אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בָאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן:

(יח) וַיִּקְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאֶתְנֶה לָכֶם אֶת־טוֹב אֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֶכְלוּ אֶת־חֵלֶב הָאָרֶץ:

(יט) וְאֶתְּךָ צִוִּיתָה זֹאת עָשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עֲגָלוֹת לְטַפְכֶם וּלְנִשְׁיָכֶם וּנְשֹׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם:

(כ) וְעֵינֵיכֶם אֶל־תַּחֲסוּ עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם לָכֶם הוּא:

(כא) וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פְּרַעֲהָ וַיִּתְּנוּ לָהֶם צִדָּה לְדַרְךָ:

(כב) לְכָל־שָׁנָה יִתְּנוּ לְאִישׁ חֲלָפוֹת שְׁמֶלֶת וְלִבְנֵי־מִן נֶתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֹּסֶף וְחֲמִשׁ חֲלָפֹת שְׁמֶלֶת:

(כג) וְלֹאֲבָיו שָׁלַח כִּזְזֹת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נְשָׂאִים מִטוֹב מִצְרָיִם וַעֲשָׂר אֶתְנֹת נְשָׂאת בָּר וְלַחֵם וּמִזֹּון לְאָבִיו לְדַרְךָ:

(כד) וַיִּשְׁלַח אֶת־אָחִיו וַיִּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל־תִּרְגְּזוּ בְּדַרְךָ:

(כה) וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרָיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם:

בראשית פרק ב

(ד) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יִקְוֶה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם:

(ה) וְכָלוּ שְׁיֵם הַשָּׁדָה טָרָם וַיְהִי בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׁדָה טָרָם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְקוּק אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה:

רש"י בראשית פרשת בראשית פרק ב

כי לא המטיר - ומה טעם לא המטיר, לפי שאדם אין לעבוד את האדמה ואין מכיר בטובתם של גשמים,
וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם התפלל עליהם וירדו, וצמחו האילנות והדשאים: